

Opinions

Com sempre, aquí publiquem les rebudes aquest mes. Són opinions i maneres particulars de veure les coses, però que donen motius de reflexió a l'altra gent i veiem que és una forma interessant de contrastar els parers. Tothom té la seva opinió formada sobre diferents coses; no desaprofitem aquesta ocasió per exposar-la ja que això és en bé comú i contribueix al millorament del poble. Envieu-les a Isabel Valls (Can Elias), per la plana "Opinions".

LA RECTORIA

(Resposta a una opinió del mes passat)

De moment sembla que no cal resar el Requiem per la rectoria. Encara no l'hem extremaunciada. Certament és velleja i caldria poder cuidar-la més: tenir-li alguna atenció reparadora. Però tampoc no li aniria malament a l'església parroquial... cancell, teulada, esca-la del cor, façana, part artística... No hi ha prou pasta i això que no cobrem ni la «gasolina» que cremem.

La secció que utilitzen els mossens us puc garantir que es conserva més que la part destinada als joves o infants: hi ha més empena i empenes... més descuits, com és lògic (bo i no estar ocupat per forasters).

Sobre el que es va recollir de la Tómbola, cal dir que no n'hi ha per començar una reforma —suposant que s'hagi de fer. Si mal no recordo s'havia de destinar al moviment d'infants i no a obres de la Rectoria. Per referències serioses, en lloc de murmuracions, es poden llegir els estats de comptes que periòdicament es publiquen. La utilització de la Rectoria es fa d'acord amb l'antic Consell.

Mn. Joan

OPINIÓ SOBRE LA «CARTA A LA SENYORETA» PUBLICADA EL MES PASSAT

Dec manifestar que em va satisfer el fet de llegir en la citada carta que uns nenes del Rieral estaven molt entusiasmades del treball que havia portat a terme la seva senyoreta.

Apart de discrepar sobre alguns mèrits que en ella s'apunten, com és el d'emportar-se'n a casa seva els treballs que tenien de fer les nenes, repeteixo que em va satisfer, doncs a mi m'havien arribat unes opinions totalment contràries a les de la carta. Sospesant les unes i les altres he arribat a la conclusió que les dues són extremistes, pel que m'he quedat amb el terme mig, que acostuma a ser el millor.

En quant a les nenes que la redac-

ten, dec anunciar-els-hi que si segueixen així, no tindran cap mena de dificultats per introduir-se en el nostre món d'adults (les alabances sempre ens reporten simpaties) i, per altra banda, demostren una gran personalitat, ja que encara que la publicitat les empeny cap els «biolavantes», elles segueixen amb el sabó.

Jaume Valls

MISSA FUNERAL

No fa pas massa dies assistírem a una missa-funeral de dos germans que havien deixat aquesta vall de llàgrimes el mateix dia. A part de ser germans tenien llurs famílies. Aquesta circumstància va fer que hi hagués dues presidències de dol, una família tota plegada a la dreta i l'altra a l'esquerra. Mentre ho contemplava anava forjant la idea de que això podria ser sempre així. No l'enterrament doble, això no, però sí que la família del difunt restés junta a l'església. La família ha de ser un bloc, tant en la dissort com en la benaurança i en aquesta circumstància la dividim desfem aquest bloc. Imaginem-se que uns pares passen per el dolor d'haver perdut un fill. A l'església la mare plora en un costat i el pare a l'altra, o ambdós fan el cor fort. Suposem que els fills que resten d'aquest matrimoni siguin nois i noies. Si són noies, s'estaran amb la mare i el pare romandrà sol i si es al revés serà la mare que no tindrà dret a veures acompanyada per els éssers que més estima. Fem més dramàtica la cosa, que aquests pares no tinguin cap més fill. Encara que es vegin acompanyats d'altres parents, amics i veïns, ella estarà «sola» i ell també.

Com que aquesta idea em va «barriant pel cap» l'he explicada a d'altres persones i algunes m'han dit que si es posés a la pràctica a la nostra parròquia, no seria la primera en fer-ho.

No crec que sigui cap disbarat que nosaltres ho féssim. Potser serien els mossens que ho tindrien de proposar.

Josep Margenat i Sampera

RESPOSTA A «LA VEU DEL POBLE»

Hem llegit en el número anterior d'aquesta revista, l'article que en Josep Valls fa sobre la situació de l'ensenyament en el nostre poble.

L'esmentat cronista té la sinceritat de dir per escrit, donant la cara, coses que molts ho diuen a l'esquena, no donant cap opció als interessats a defensar-se o a aclarir conceptes. Apart de que creiem que aquesta manera d'expressar l'opinió és positiva i àdhuc benèfica, ens sembla que aquesta vegada ho fa massa fort.

Com que suposem que pot ser manca d'informació, intentarem aclarir alguns punts que potser estan confosos.

A ningú pot culpar-se, directament, que en un mateix curs un mestre i una mestressa s'hagin tingut de jubilar forçosament, i que un altre s'hagi tingut d'incorporar a la «mili».

Referent a les escoles del Rieral, hem de dir que el cens escolar actual no ha permès posar en funcionament les noves aules, però malgrat aquest inconvenient, la Inspecció va disposar que una d'elles entrés en servei, permetent que les places es cobriessin amb alumnes d'edat pre-escolar, descarregant, d'aquesta manera, les dues aules replenes d'alumnes, que ja estaven en servei, a la vegada que es facilitava un millor treball docent als seus mestres.

És un bon símptoma que una mestressa es lamenti d'una mala planificació de l'ensenyament al nostre poble i que es brindi a col·laborar a fi de millorar-la. Precisament és això el que fa falta, persones que no es limitin a criticar, sinó disposades a treballar. Ens apuntem la seva suggerència.

Actualment s'estan fent gestions perquè en el proper curs es pugui portar a terme l'ensenyament del cinquè curs en una classe que seria mixta i amb un mestre exprofes, com també es procurarà obtenir el permís per poder graduar les altres escoles.

L'autor de l'article afegeix que, malgrat haver viscut sempre en el poble, no veu la solució. Per què? Fa referència a fets passats o bé presents? O bé creu que els responsables estan poc preparats o faltats d'interès.

També diu que no tenim Junta Municipal de Primera Ensenyança, ni consellers de Cultura, ni res de res. A poc a poc. De Junta d'Ensenyament sempre n'hi ha hagut, i de consellers

Taller de lampisteria

Exposición y venta de toda clase de aparatos electrodomésticos

isidro casals

Vendedor oficial de sol-Thermic^{sa} calefacción eléctrica

El Rieral

Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

